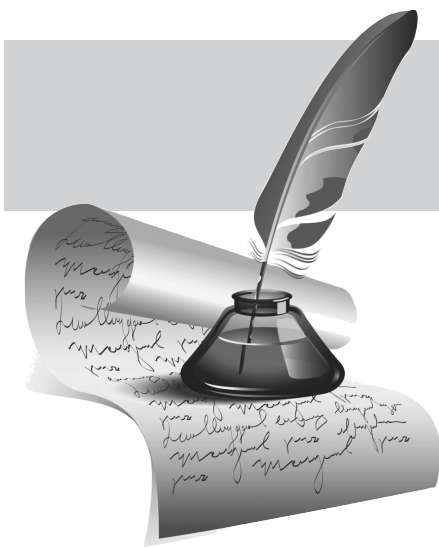

Şənbə üçün nəzm

Səmada rəqs edir bəyaz incilər,
Göylərdə dustaqdı gözümlə inan ki.
Gecənin qaranlıq, yorğun əliylə,
Buluddan ilahi nur enir sanki ...

Yağır incə-incə qar dənələri ,
Qonur pəncərəmə titrək, utancaq.
Bir uşaq sevincdən atılıb, düşür
Bir uşaq hardasa üşüyür ancaq...

Ağardır dünyanı bu soyuq kəfən,
Gizləyir palçıq, gizləyir izi.
Göyün paklığına bürünüb bəşər,
Aldadır bu bəyaz sükutla bizi.

Bəlkə də göylərin bizə rəhmidir,
Günahlar gizləyir ağ örtük altında.
Bu qədər çırkabı başqa nə örtər?
Yaxşı ki, qar yağır hərdən həyatda.

Nə aldın, nə verdin min şükür etdim,
Nə nankor oldum, nə təkəbbür etdim,
Bir quru nəfəsə təşəkkür etdim,
Heç üzünə ağ olmadım, ilahi!

Bir də gördüm ömür artıq yarıdı,
Payız gəlib yarpaqlar da sarıdı,
Bu dünyada bu qız kimdən yarıdı?
Yar arxamda dağ olmadı, ilahi!

Bəs deyirdin qəlbin ahı ağırıldı?
Ahım göydən yağış kimi yağırdı.
Eşidəsən məni deyə bağırardım!
Yerin, göyün dağılmadı, ilahi?!

Hirs içində bəs mən axı neynəyim?
Nə vaxtacan dil -dodağı çeynəyim,
Ha deyirəm susum, susum deməyim,
“Mən yaşadım, sağ olmadım”, ilahi!

Gözlərin yorulmadı?
Boylanmaqdan küçəyə,
Yenəmi dil tökürsən,
Yar gəlməyən gecəyə..

Sanma döyülər qapın,
O səs külək səsidir.
Ümid bu lal otağın,
Ən qərib kimsəsidir.

Səcdə etdiyin yollar,
Gözlərinə yad baxır.
Sənin ömür saatın
Daha boşluğa axır.

Allahdamı unutdu?
O qaranlıq küncünü.
Gözləmək - yavaş-yavaş,
Xərcləməkdir gücünü.

Gedənlər qayıtmağa,
bir bəhanə saxlamır.
Bu dünya ölümləri,
diriylən qucaqlamır.

Yığışdır e kimsəsiz,
yetim qalmış hissləri.
Yollar udur, qaytarmır,
itkin düşən kəsləri.

Səbinə Xəsiyeva

Qalardım narahat tələş içində,
Səsini duymasam, görməsəm səni.
Bu yalan, vəfasız, zalım dünyada,
Kim belə sevecək görəsən səni?

Soldu gözlərimdə açan çiçəklər,
Gedişin yazımı qışa çevirdi..
Bizi bu dünyada sanki yaradan,
Qoşa yaratmışdı, qoşa sevir.

Nə sevdim, sevildim o gündən bəri,
Sənsiz keçən günə ömür demədim.
Sənsə bircə dəfə, insafa gəlib,
Görəsən yaşayır, ölür, demədin ..

Yıxıldım kökümdən bir ağac kimi,
Yarpaqlar ələndi budaqlarımdan.
“Əlvida” söylədin o gün sən mənə,
Bir ömrü bitirdin dodaqlarında...

Nə su kimi axıb yolumu tapdım,
Nə də ki od olub çevrildim külə.
Gözümün yaşını sel kimi tökdüm,
Belə həyat verdim çiçəyə, gülə...

Heç bilmədim odam, yoxsa suyam mən,
Təzadlar içində yaşadım düzü.
Cahana can verən su oldum bəzən,
Bəzən həqiqətin yandıran üzü.

Bir ömrün içində nələr birləşir,
Su da öz içində alışıb yanır.
O qədər göz yaşın silir ki adam,
Sonra susuzluqdan bağrı odlanır.

Bu təzad içində dünya özü də,
Bəlkə də, ən böyük, ən ulu ovdur.
Yenə də şükür ki yanan qəlbimi,
Gözümün bir damcı yaşı ovdur.

Neçə ağır burulğana düşmüşəm,
Yazıq ürək sütunundan titrəyib.
Xəyallarım, ümidlərim, dağılıb
Topla-topla bitməyib ki bitməyib...

Fırtınalar qamarlayıb ömrümü
Qaranlığa qərq olub e bu ürək.
Həsrətini üfürmüşəm səmaya,
Yeri-göyü dağıdacaq bu külək.

Ağlayıram için-için bu gecə,
Gur damlalar ürəyini döyəcək.
Xatırlasan bu sevdalı adamı,
Salamımı qulağına deyəcək...

Həyatdır da sevinci nə, qəmi nə
Qarışmışan gözlərimin nəminə,
Bu dənizdə batacağıq, əminəm!
Kırpıklarım üzgəcindir, yaxşıımı?